

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Adolescens ad Patrem, cùm jussus scribere de studiorum progressu nihil
haberet boni, quod scriberet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

quo & audire verum desperet? quem facere rerum suarum participem, quem consulere audeat? Nihil moror, amice: certum est humanæ societati nuncium remittere, valedicere mortaliū consortio. Si bene me novi, via hæc tutior & brevior. Penetrabo recessus nemorum, abdā me solitudinum latebris, inter rupes & feras immorabor; felix fortunatusque, si qua uspīam veteris & extinctæ simplicitatis, ac sinceritatis vestigia nactus sim! Vale.

ADOLESCENS AD PATREM,

Cum iussus scribere de studiorum progressu, nihil haberet boni, quod scriberet.

Ad Excusandum.

ET si nihil habeo scribendum hodie, quod placere admodum possit, Pater colendissime, non dubitavi tamen morem gerere voluntati tuæ, & quod se habeat apud me loco res Litteraria, facere te certiorē. Saltem hunc sperare mihi posse videor fructum obsequij mei, ut, dum fatebor ingenuè quod res est, nihil de solito candore animi remisisse, neque vel in meâ causâ dissimulasse quidquam accusari possim. Itaque non diffitebor apud te, Pater amantissime, minus feliciter, quàm aut sperabam, aut etiam fueram tibi pollicitus, processisse ultimam rei Litterariæ concertationem. Nescio quo malo factum sit fato, ut inferiorem expectatione meâ inter æquales meos

meos locum obtinuerim. Quanquam quis non intelligat ancipites esse armorum casus, atque hanc esse fortem eorum omnium, qui dimicant, ut non æquam semper & faventem fortunam experiantur? Id nõsti tu, Pater, unus omnium optimè, qui totam inter Martis labores ætatem tam laudabiliter contrivisti. Scis quàm vario, quàm parùm certo eventu quotidie configatur; neque vel accusandam continuò Ducis imprudentiam, aut increpandam militum sæcordiam videri, si minùs feliciter certatum sit. Id tamen dictum à me nolim existimes, quasi aut factum excusare penitus, aut omnem infelicis alexæ invidiam declinare voluerim. Unum hoc mihi in hac meâ calamitate relictum commodum esse video, ut novos ad rem bene gerendam stimulos, novam ad assequenda meliora diligentiam atque alacritatem adjiciat. Hac ego spe fretus nullus dubitem polliceri tibi, Pater amantissime, futurum intra breve tempus, ut hodierni nuncij acerbitatem lætior Epistola corrigat ac temperet. Hæc me recreat ac sustentat singulos in dies fiducia, quæ ut tantumdem apud te ponderis habeat, etiam atque etiam peto. Vale.

IDEM EIDEM,

Cùm Primas inter suos obtineret.

Gratulabunda.

Tantò lubentiùs tibi scribendum hodie suscepi, Pater amantissime, quantò difficiliùs, id ipsum nuper ut facerem, adductum fuisse me

M 4

pro-